

Et af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren samt dennes svar herpå

Spørgsmål 4:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til de bemærkninger, der blev fremført under 3. behandling af lovforslaget d.d.

Svar:

Under 3. behandling af L 167 den 9. april 1987 blev der rejst det spørgsmål, om det er meningen med lovforslaget, at alle delejere i et kollektiv skal kunne få lån til betaling af ejendomsskatterne (Folketingstidende 1986-87 sp. 10399).

Spørgsmålet refererer sig til den foreslåede nye § 1, stk. 5, i loven om lån til betaling af ejendomsskatter (L 167 § 1, nr. 4).

Med denne bestemmelse tilvejebringes der hjemmel til, at en person, der ejer en del af en ejendom, kan optage lån til en del af ejendomsskatterne.

Denne del fastsættes i bestemmelsen som den del, der svarer til den del af ejendommen, som den pågældende delejer og dennes husstand ejer. Til husstanden medregnes delejerens ægtefælle, hjemmeværende børn og andre, der har fast ophold i boligen uden at være logerende.

Justitsministeriet har behandlet husstands-begrebet i et notat af 26. marts 1987. Notatet er tilsendt kommunaludvalget som led i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 2 (Indenrigsministeriets skrivelse af 27. marts 1987 (L 167 - bilag 6)).

Det nævnes i dette notat, at betegnelsen samboende i kollektiver må anses at dække over en række forskellige samlivsformer. Det er derfor ikke muligt generelt at fastslå, i hvilket omfang personer i et kollektiv danner en husstand, der er omfattet af bestemmelsen (lovforslagets § 1, nr. 4), men dette må bero på en konkret fortolkning. Der henvises i øvrigt nærmere til notatets punkt 6.

Det kan herefter i første omgang fastslås, at det under 3. behandling af L 167 rejste spørgsmål kun er aktuelt i tilfælde, hvor et

kollektiv efter en konkret fortolkning danner en husstand.

Som nævnt indledningsvis er den foreslåede låneadgang for delejere udformet således, at den vil kunne gå ud over den del af ejendomsskatterne, der svarer til den andel af ejendommen, som den pågældende låneberettigede delejer selv er ejer af.

Som eksempel på, hvad dette vil kunne indebære, nævnes det i bemærkningerne, at hvis en ejendom er i sameje mellem to, der samlever i et ægteskabslignende forhold, vil én af parterne, der opfylder lånebetingelserne, kunne optage lån til betaling af de samlede ejendomsskatter.

Dette må ses på baggrund af, at medejerne af en ejendom hæfter solidarisk for ejendomsskatterne. Det vil sige, at kommunen frit kan opkræve hele ejendomsskattebeløbet hos den medejer, man ønsker, og det er her efter op til ejerne selv at finde frem til, hvorledes betalingen af ejendomsskatterne skal fordeles mellem dem. Det kan altså i et eksempel som det nævnte godt forholde sig sådan, at det er den ene af parterne, der står for betalingen af de samlede ejendomsskatter. Derfor kan det også være rimeligt, som det er sket i L 167, at lade en sådan delejer få mulighed for at optage lån til de samlede ejendomsskatter - forudsat at den pågældende i øvrigt opfylder lånebetingelserne.

Det er rigtigt, at en sådan afgrænsning af låneadgangen også kan tænkes at føre til, at en låneberettiget delejer optager lån til en større del af ejendomsskatterne, end den pågældende skal betale efter den indbyrdes fordeling mellem ejerne.

For så vidt kan det ved 3. behandling rejste spørgsmål besvares bekræftende.

Dette vil dog i givet fald skulle suppleres med, at låntageren får refusion fra de andre delejere af den del af de lånefinansierede ejendomsskatter, der går ud over den del, låntageren selv skal betale efter den indbyrdes fordeling. Og det er låntageren, der hæf-